

BUNA GUVERNARE ȘI APĂRAREA ȚĂRII

(1990-2017)

GOOD GOVERNANCE AND COUNTRY'S DEFENCE

(1990-2017)

General-maior (r) prof. asoc. dr. Constantin MINCU*

***Rezumat:** Autorul prezintă unele aspecte negative din societatea românească legate de modul de desfășurare a actului guvernării în cei 28 de ani care au trecut de la momentul decembrie '89. Sunt evidențiate unele atuuri ale României, care țin de populație, resurse materiale și financiare, calitatea cetățenilor și voința acestora de a trăi într-un stat de drept, fără a fi umiliți și spoliați de actori politici interni și de unii din afara țării. În acest context sunt prezentate și problemele grave, în opinia autorului, ale pregătirii țării pentru a se putea apăra militar. Este evidențiată responsabilitatea tuturor politicienilor care au populat Președinția, Parlamentul și Guvernele în cei 28 de ani.*

***Cuvinte-cheie:** buna guvernare, România, economia, finanțele, dezvoltarea durabilă, apărarea*

***Abstract:** The author presents certain negative aspects of the Romanian society related to the act of governance act during the 28 years that have elapsed since December '89. Some strengths of our country are also highlighted, pertaining to population, material and financial resources, quality of citizens and their will to live in a state of law, without being humiliated and impoverished by the domestic political actors as well as by some from abroad. In this context, according to the author, serious problems are also presented concerning the country's preparation for military defense. The responsibility of all politicians who ensured the Presidency, Parliament and governments during these twenty eight years is strongly emphasized*

***Keywords:** good governance, Romania, economy, finances, sustainable development, defense.*

1. Introducere

Subiectul bunei guvernări (guvernante) este tot mai prezent în spațiul public din România, fiind analizat din diverse unghiuri de vedere de către

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, membru în Consiliul Onorific al Academiei Oamenilor de Știință din România, secretar științific al Secției de Științe Militare, tel: 0722.303.015, email: mincu_constantin@yahoo.com

politicieni, funcționari guvernamentali, analiști mai mult sau mai puțin independenți, precum și de către așa-ziii formatori de opinie, care operează prin vectorii mass-media.

Un studiu efectuat, despre cei 28 de ani, evidențiază contradicții flagrante în exprimarea pozițiilor, în punctele de vedere expuse, determinate de apartenența la grupurile politice și de influență autohtone, cât și de influențele unor actori străini multinaționali și naționali, care acționează numai potrivit intereselor proprii: geopolitice, economico-financiare, militare, informaționale și de altă natură. A da vina numai pe fenomenele globalizării și pe efectele acestora asupra României este de neacceptat, fără a lua în considerație greșelile flagrante, făcute cu bună știință, ale politicianilor și guvernaților români care au „guvernat” în perioada 1990-2017.

Din păcate aceste greșeli, bâlbele economico-financiare, corupția generalizată, disoluția țesutului social, politicile proaste în domeniile educație, sănătate, apărare și mediu nu au fost niciodată analizate și asumate și, prin urmare, nici corectate până acum (septembrie 2017). Având în vedere autismul așa-zisei clase politice nu sunt semne bune pe termen scurt și mediu (2017-2030).

În cele ce urmează mi-am propus să aduc în atenție unele aspecte și fenomene petrecute în ultimii 28 de ani, care ne-au afectat pe toți ca cetățeni și România ca țară europeană cu o istorie și civilizație vechi.

2. Așezarea geografică și populația

România este un stat așezat în sud-estul Europei (după unii) și în centrul Europei (după alții), având în vedere realitatea geografică că Europa se întinde de la Atlantic la Munții Urali. Din ghinion istoric multimilenar suntem plasați într-o zonă de turbulențe geopolitice, între puteri europene și euro-asiatice cu interese opuse și adesea ostile stabilității și păcii. Evenimentele petrecute în perioada 2014-2017 confirmă extinderea conflictelor și a amenințării militare.

Avem o suprafață de 238.391 km² (rangul 81 în lume) și o populație de **21.462.000 locuitori (rangul 54)** cu o densitate de 90 locuitori/km². Aceste date sunt cunoscute de către toată lumea, dar ignorate, cu seninătate, de cei care ne-au „planificat” și ne „planifică” destinul. Sunt știute și aspectele legate de relief (munți, dealuri, câmpie) armonios structurat, accesul la Marea Neagră (247 km de litoral) și avantajele de netăgăduit ale Fluviului Dunărea și ale rețelei de ape interioare. La acestea se adaugă resursele minerale importante și solul fertil. Ce facem cu aceste daruri rare ale naturii: le vindem pe nimic, le administrăm prost, le jefuim (vezi cazul pădurilor), distrugem țesutul social al țării, inclusiv pe mult încercatul țaran român.

Iată, în context, un punct de vedere exprimat public de un cunoscător avizat¹:
„Prădătorii care au condus și conduc țara ignoră viitorul și nu se pregătesc pentru el; pe ei nu-i interesează decât prezentul, să poată fura acum, când mintea poporului este încă înrobite. Cei ce conduc România sunt făcuți, nu născuți. Ei sunt omul nou, creat înainte de '89 sunt niște mutanți, o altă specie! Din păcate asistăm la o disoluție totală a țării. Iar intelectualii păstrează o tăcere complice. Rar găsești un intelectual integru. Mare parte dintre cetățenii României pot fi comparați cu robii care servesc unui sistem mafiot. Politicienii, ca și intelectualii, caută „să vorbească frumos”, ca să nu „deranjeze”, toți vor să fie politic corecți ...”

Întrebarea directă, deloc retorică, este cum valorificăm acest potențial, având în vedere adevărul spus de unii analiști străini, dar și români, care, susțin cu argumente geopolitice, economico-financiare și militare că **„România este o țară prea bogată, cu un pământ prea fertil, ca să fie păstrată fără luptă”**. Și în acest punct apare, pe lângă celelalte componente vitale ale statalității, și componenta de apărare (armata și celelalte structuri din sistemul național de apărare). Vom vedea ce s-a întâmplat și cu „apărarea” în ultimii 28 de ani, precum și catastrofa accentuată în 2017 de actuala guvernare.

3. Economia și finanțele

Economia unui stat reprezintă pivotul existenței și permanenței sale, în condițiile accentuării elementelor pozitive (puține) și negative (numeroase) ale globalizării impuse într-un ritm din ce în ce mai accelerat de marile puteri economice ale lumii, aflate și ele, sub influența corporațiilor multinaționale, din ce în ce mai lacome și mai distructive pentru mediul natural mondial.

„Sfârșitul secolului XX și începutul secolului XXI se detașează prin amplitudinea și transformările impuse de globalizarea economică, politică și culturală. Globalizarea – prin circulația cât de cât liberă a capitalurilor și mărfurilor – a favorizat atât marile puteri tradiționale, cât și puterile emergente. Puterile (statele) se clasifică mai simplu prin raportare la PIB-urile lor”².

În prezent clasamentul are în frunte Statele Unite, Uniunea Europeană, China, Japonia, Germania, Franța și Marea Britanie. Cifrele exacte pentru 2015 se găsesc pe diverse medii de informare. PIB-ul pe locuitor variază de la 134.400 USD (Liechtenstein), 108.800 (Luxemburg), 84.490 (Norvegia), 47.380 (Statele Unite ale Americii), până la 180 USD (Burundi și R.D. Congo). Aceste discrepanțe

¹ Dr. Călin Georgescu, fost director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă din România (1997-2013), iar din anul 2013 președintele Centrului European de Cercetare de la Viena, Clubul de la Roma. Interviu publicat în ziarul „Formula AS”, miercuri, 05 Martie 2014.

² Dr. Teodor Frunzeti, Dr. Vladimir Zodian, *Lumea 2013 – Enciclopedie politică și militară*, Editura RAO, București, 2013.

uriae confirmă, marile decalaje care se accentuează tot mai mult, cu consecințe politice, demografice și economice tot mai grave în viitor.

România cu un PIB pe locuitor de 7.540 USD se clasează printre ultimele țări din Europa la acest capitol. De ce avem această situație?

Un posibil răspuns:

- **distrugerea în ultimii 28 de ani** a patrimoniului industrial național în valoare de aproximativ 1.600 miliarde de euro (surse publice);

- numai 30% din PIB-ul României se realizează din activitatea industrială;

- Împrumuturi haotice și iresponsabile, care, au atins în 2017 valoarea de 150 miliarde de euro (fără nici un efect în lucrări de infrastructură și în investiții);

- înstrăinarea, pe nimic, a unor active industriale și resurse naturale (petrol, gaze, aluminiu, aur, metale rare etc.);

- despăgubirile „stil” ANRP (controlată politic) a foștilor proprietari sau a celor „avizați” care au cumpărat drepturile litigioase, în valoare totală de aproximativ 70 miliarde de euro, din care 70% acordate fraudulos, prin supraevaluare;

- distrugerea sistemului bancar cu capital românesc, astfel că astăzi peste 80% din băncile care operează în România sunt străine, fără nici un interes pentru dezvoltarea țării în care operează, orientate exclusiv pe jecmânirea populației și a întreprinzătorilor autohtoni;

- diminuarea rezervelor valutare ale țării la 32 miliarde euro și a rezervei de aur la 100 tone, cauzate de plata datoriei externe uriașe și a unor dobânzi înrobitoare către actorii principali ai globalizării (FMI și Banca Mondială) și ai distrugerii micilor state și economii „emergente”;

- multe alte cauze care pot fi identificate de economiști și finanțiști, care se presupune că încă mai țin la țara numită România.

Și ca să avem o imagine mai clară a situației iată ce afirmă autorii în „*Lumea 2013*”³:

„Marile puteri intervin direct și indirect, inclusiv prin mijloace militare, în obținerea de către corporații a accesului la resursele financiare, naturale și la piețe. Logisticile naționale și regionale, reglementările juridice internaționale, de la OMC la FMI și BM, sunt tot atâtea rezultate ale acțiunii statelor importante în sprijinul corporațiilor importante. „Retragerea statului din economie” nu este decât o lozincă sau o strategie de separare a corporațiilor din țările mici și mijlocii de statele proprii și de trecere a lor sub controlul multinaționalelor.”

Un punct de vedere asemănător exprimă și dr. Călin Georgescu⁴:

³ Ibidem.

⁴ Dr. Călin Georgescu, Interviu, ziarul „Formula AS”, Miercuri, 05 Martie 2014.

„Corporațiile dictează la ora actuală politicului în cea mai mare parte a lumii. Urmând doar propriul profit, ele ascund realitatea, subminând viitorul generațiilor tinere și privând națiunile de lideri autentici și de patrioți. 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc! Domeniul economic este condus de FMI, Banca Mondială și Organizația mondială a Comerțului. Troica aceasta a dus la prăbușirea economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume. În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine. Aceasta pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent.”

Este important în opinia mea să se revadă, în acest contrast, cine, cum și de ce a marșat, cu inconștientă și/sau trădare la acțiunile „Roșia Montană” și „Pungești”. În ultimele luni s-au accentuat presiunile și declarațiile unor politicieni interesați, în favoarea exploatarei aurifere de la Roșia Montană.

4. Țesutul social actual al României, reconsiderarea rolului istoric și al tradițiilor culturale

În decursul istoriei noastre cunoscute (cel puțin 2500 de ani) s-a constituit și consolidat un model cultural al tradițiilor și obiceiurilor noastre, care împreună cu alte elemente au contribuit la supraviețuirea poporului român, în condiții din cele mai vitrege. Acest țesut social și cultural (teritoriu, limbă, cultură și obiceiuri, tradiții) a constituit o adevărată stâncă în istoria noastră.

De mai mulți ani se încearcă și în mare parte s-a reușit ca această stâncă să fie spartă de vectorii și beneficiarii globalizării cu sprijinul unor cozi de topor autohtone (animate de câștiguri imediate și nemuncite și de mancurtizarea la care au aderat nesiliți de nimeni).

Să ne explicăm:

- importul prostesc al unor modele culturale străine, în context flagrant cu tradițiile și realitățile României;

- falsificarea istoriei de către „specialiști” anume desemnați de către „actori” străini;

- atomizarea familiei și a valorilor familiale;

- promovarea agresivă, prin media, a nonculturii, agresivității, imoralității și prostului gust, toate contribuind la bulversarea morală a cetățenilor și, în primul rând, a tinerilor;

- atacul concertat asupra religiei majoritare în România (89% se declară creștini ortodocși);

- dezorganizarea învățământului prin așa-zisele reforme (care se produc din șase în șase luni) una mai ineptă și antinațională decât alta (a se vedea dispariția

istoriei naționale din programele școlare, ca urmare a deciziei „tehnocraților” bruxellezi, dar și a urmașilor lor la guvernare în 2017);

- dezvoltarea invidiei și urii sociale între diverse grupuri socio-profesionale, culmea, generate de Guvernele României (a se studia cu atenție atacurile permanente împotriva militarilor declanșate de Guvernul Boc în 2010 și continuate până astăzi, prin asmuțirea voită și iresponsabilă a cetățenilor țării împotriva Armatei și a militarilor.

Iată ce afirmă autorul Dr. Călin Georgescu⁵:

„Din păcate, în politica românească postdecembristă, lipsește cu desăvârșire o viziune pe termen lung. Lipsește harta viitorului. Dacă România ar înțelege ce șansă uriașă are în plină criză, ar face un salt gigantic, nu doar pentru refacerea ei, ci și pentru a ocupa o poziție de lider imbatabil, cel puțin în zona balcanică. Am putea restaura dreptatea socială, apăra suveranitatea țării și conserva tradițiile neamului românesc. Să nu uităm că România nu este o țară oarecare. Noi, românii, suntem o civilizație. De aceea necesitățile politicii externe ale României sunt, mai ales, păstrarea identității statului în fața atacului entităților non-statale, adică a corporațiilor și „investitorilor strategici” de genul fondurilor speculative. România are nevoie de un stat care își servește cu abnegație cetățenii, și nu de unul care slugărește capitalul internațional. Consolidarea și dezvoltarea statului național unitar modern trebuie să fie deviza noastră, așa cum a fost a înaintașilor noștri. Întărirea statului este esențială în vremurile pe care le trăim. Binomul stat-cetățean este cel pe care a funcționat mare parte din istoria omenirii.”

Sunt convins că sociologi, istorici, filosofi și alți oameni de cultură din România care și-au păstrat intact sentimentul național și care apără valorile noastre vor prezenta multe alte aspecte ale atacurilor la „fibra națională” și vor propune căi de contracarare.

5. Calitatea managementului politic și administrativ

În cei 28 de ani de „democrație originală” decidenții politici și cei din administrațiile centrale și locale au creat un ocean de frustrări și nemulțumiri pentru cetățenii români. Să identificăm doar câteva fenomene:

- **Parlamentul** și parlamentarii au intrat în topul corupției, incompetenței și neîncrederii (doar 12% dintre români mai au încredere în această instituție); Fac eforturi zilnice să se mențină la acest nivel;

- **Guvernele și toți miniștrii** de după decembrie 1989 au acționat fără viziune, adesea emoțional și conjunctural, contribuind, din plin, la distrugerea

⁵ Ibidem.

patrimoniului industrial, la îndatorarea țării, la distrugerea coeziunii sociale și la sărăcirea populației, concomitent cu încurajarea furtului din averea publică și expansiunea corupției, la toate nivelurile și în toate instituțiile și agențiile statului. Principala preocupare a guvernanților actuali, este salvarea corupților din politică și administrație.

- **Partidele**, în marea lor majoritate sunt, de fapt, grupuri de interese, adesea coterii penale, fără nici un interes să se reformeze și să se pună în slujba interesului public;

- **Extinderea** aparatului birocratic hidrocefal care doar consumă producând hârtii inutile și făcând viața grea românilor (peste 256 de agenții guvernamentale, comisii și comitete, cu sute de salariați fiecare). De fapt aceste structuri sunt menținute și create altele noi pentru clientela politică și rude;

- **Numiri iresponsabile** în posturi de miniștri, secretari de stat și directori a unor clienți politici și de altă natură, fără nici o pregătire în domeniul pe care au fost puși să-l conducă (exemple: secretară de școală generală la ministerul de Interne, contabil de CAP la sănătate, avocat cu probleme penale la transporturi, filosof la Apărare etc.). Aceste numiri ciudate au condamnat România la stagnare și sărăcie, deoarece acești „oameni” nu au nici pregătirea și nici dorința pentru o viziune pe termen lung în interes național.

La acest punct se pot scrie mii de pagini cu fapte și argumente care să ateste un management politic și administrativ, în cea mai mare măsură, dezastruos pentru România și cetățenii ei.

De aceea consider necesar să prezint câteva aprecieri dintr-un document oficial al statului român la capitolul „amenințări, riscuri, vulnerabilități” (ARV)⁶:

• **de natură socială** pe fondul unor tendințe precum: declinul demografic, emigrația populației active, acțiuni ce au ca efect degradarea factorilor de mediu, deficiențele din sistemele naționale de sănătate, educație și asistență socială, distorsiuni pe piața muncii, tendința de escaladare a fenomenului infracțional (proliferarea economiei subterane, evaziunea fiscală); gradul scăzut de rezistență fără de turbulențele majore de pe piețele externe, mai ales pe zona financiar-bancară;

• **corupția** – care afectează statul de drept și încrederea în actul de justiție și în instituțiile statului, generează prejudicii economiei și afectează potențialul de dezvoltare a țării, buna guvernare, decizia în folosul cetățenilor și comunităților; disfuncții în absorbția fondurilor europene, utilizarea banului public, în agricultură,

⁶ Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a țării pentru perioada 2015-2019, document aprobat prin Hotărârea CSAT nr. 128, din 10.12.2015.

energetic, protecția mediului, justiție, sănătate, educație și cercetare științifică; precaritatea infrastructurii critice; absența unei planificări bugetare multianuale reale, care să determine asumarea și respectarea unor programe investiționale, capabilitatea limitată a administrației centrale și locale de a implementa politicile publice naționale și europene; deficiența care afectează capacitatea instituțiilor statului de a evolua și diminua impactul riscurilor și amenințărilor asupra acestor sisteme; precaritatea resurselor și incoerența în gestionarea diverselor tipuri de riscuri.

Și o altă apreciere⁷:

• „**Statul român actual este un stat slab.** Acționează conform unor mituri și prejudecăți, ia decizii importante pe bază de wishful thinking (gândirea deziderativă ce distorsionează realitatea în funcție de propriile dorințe). Societatea românească diferă de economiile mature din Europa, în sensul că, dacă în Europa se schimbă un guvern, nu se întâmplă nimic grav, economia merge înainte, structura instituțională funcționează. Pe când **în România nu avem management performant**, iar managementul înseamnă viziune și perspectivă. Statul român actual nu mai există pentru că nu mai funcționează instituțional”. Nici nu are cum în condițiile schimbării și a promovării unor indivizi fără nici o legătură cu domeniul pe care îl vor conduce de 2-3 ori pe an a guvernelor și miniștrilor.

Ce se mai poate spune despre „managementul” politic și administrativ din România!? Desigur multe, dar 90% aspecte negative.

6. Dezvoltarea durabilă între realitate și necesitate

Pe acest subiect complex și adesea controversat s-au scris tone de cărți, studii, articole și proiecte. Încă din 1990 am auzit și citit cum politicieni de vârf perorau, fără să clipească, cât de bine înțeleg ei dezvoltarea durabilă și cum vor face în timpul cel mai scurt, o Românie sustenabilă din punct de vedere economic, demografic și de mediu. Absolut nimic din aceste promisiuni nu s-au produs până astăzi. Nici măcar nu au avut bunul simț să își ceară scuze.

S-au produs în schimb efectele inverse, perverse, ale dezvoltării durabile:

- **dezindustrializarea** masivă;
- **vânzarea** activelor strategice unor companii străine (cu acționariat adesea necunoscut) așa cum este cazul petrolului, gazelor naturale, aluminiului, altor resurse naturale importante;
- **poluarea** masivă a mediului înconjurător datorată neintervenției instituțiilor abilitate și corupției;

⁷ Dr. Călin Georgescu, Interviu, Ziarul „Formula AS”, Miercuri, 05 Martie 2014.

- **despăduriri** masive, cu caracter clar criminal și antinațional, girate de politicieni corupți, aceste fapte penale continuă și în 2017;

- **accentuarea declinului demografic** (-2% pe an) astfel încât în 2040, în varianta optimistă vor fi numai 16 milioane de români (inclusiv cei plecați în străinătate la muncă);

- **sabotarea și pedepsirea** micului producător agricol autohton, prin lipsa de sprijin financiar, taxe, achiziția producției la prețuri de nimic (exemplu: 50 bani litrul de lapte?!);

- **distrugerea** planificată a sistemelor de irigații și lipsa oricărui efort de a fi refăcute.

România deține încă din 2008 „Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă”, dar potrivit autorului principal – nu s-a pus în practică nici o propoziție din acest document.

Ce s-ar mai putea face, cu măcar o minimă voință politică și bună credință:

- Întărirea legislativă și constituțională a statului. Legi administrate eficient de funcționari în a căror autoritate și competență populația să aibă încredere. Abandonarea luptei politicienilor corupți împotriva justiției.

- Lansarea cercetării și dezvoltării cu implicarea Academiei Române, a universităților și a celorlalte instituții și structuri de cercetare.

- Politici monetare și fiscale ferme. Nivelul taxelor să fie scăzut. Să fie păstrată moneda națională, până când Statul Român va fi capabil să se integreze politic și economic în Zona Euro.

- Dezvoltarea căilor de transport.

- O politică externă regională și globală de promovare a concilierii.

- Transformarea unui handicap în avantaj de nișă economică: agricultura românească.

- Protecția pădurilor și conservarea mediului.

- Dezvoltarea durabilă – concept național.

- Securitatea persoanei: strategia de sănătate bazată pe prevenție, hrană sănătoasă, educație prin mișcare, politică demografică stabilă.

Aceste acțiuni necesită planuri concrete, pe termen lung, care să transceadă intereselor clientelare și de grup ale guvernelor care se succed, după cum se observă, din ce în ce mai des.

7. Apărarea națională între teorie și practică

Pentru România întărirea structurilor de apărare (în primul rând Armata, dar și celelalte componente ale Sistemului Național de Apărare, Securitate și

Ordine Publică) reprezintă o condiție **vitală** a statalității, a menținerii suveranității și integrității naționale.

O analiză sumară a evenimentelor petrecute în ultimii ani, la nivel global, regional și zonal arată o creștere îngrijorătoare a riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților, inclusiv în zona noastră geografică.

România este situată în apropierea unor zone turbulente, inclusiv din punct de vedere militar (Ucraina-Rusia, Turcia-Rusia, Balcanii de Vest și Orientul Mijlociu).

Ar fi fost de așteptat din partea structurilor de putere de la noi (Președinte, Parlament, Guvern, Ministere, autorități centrale și locale) să conștientizeze în cei 28 de ani rolul apărării și al Armatei pentru menținerea în picioare a statului român. Din contră – acțiunile actualei puteri politice sunt ferm direcționate spre distrugerea micuței Armate care a mai rămas.

În loc de acest curs logic, în interes național, s-au produs fenomene grave, cu consecințe negative pe termen scurt, mediu și lung:

- Așa-zisa reformă a Armatei s-a rezumat la o singură dimensiune – distrugerea multor unități militare și reducerea masivă a efectivelor;

- Aceste reduceri iresponsabile nu au fost compensate, așa cum s-a promis, cu echipamente și sisteme de arme moderne;

- Bugetele anuale ale M.Ap.N. au fost, pe hârtie, între 1,2 - 1,4% din PIB, dar în realitate, prin manevre perverse nu au fost mai mari de 0,9 - 1,1% din PIB (în condițiile în care prin Tratatul de Aderare la NATO (2004) România s-a obligat la cheltuieli de apărare de 2,28% din PIB); Actuala guvernare va atinge „performanța” de 0,7% din PIB, în loc de 2% asumat politic.

- Militarii activi și în rezervă sunt atacați și insultați începând cu 2010, tonul fiind dat de Președinte, primul-ministru și alți „politicieni”. Din acest motiv moralul acestora a scăzut dramatic, cu consecințe pe măsură, în eventualitatea unui conflict militar (poate chiar asta s-a dorit și se dorește încă). Nu cunosc nici un caz dintr-o țară din Emisfera Nordică în care politicienii din fruntea statului să procedeze în acest mod incalificabil;

- În funcțiile militare de vârf din Armată (dar și din alte instituții) se promovează, din ce în ce mai agresiv, persoane obediente și cu sprijin politic, în locul profesioniștilor și celor care mai cred în patriotism și valori morale;

- Se repetă obsesiv încă din 2002, că nu mai avem nevoie de cine știe ce armată că ne apără NATO. Este o mare prostie, NATO ne poate apăra dacă suntem capabili să ne apărăm și singuri. De fapt mulți analiști străini ne-au spus asta de la obraz (a se vedea declarațiile fondatorului STRATFOR – George Friedman);

- Sistemele de arme și echipamentele mai vechi sau mai noi sunt lipsite de lucrările normale de mentenanță și reparații curente (un exemplu – rețeaua militară

de comunicații RTP/RMNC este abandonată din anul 2008 și până astăzi, ajungându-se la peste 3.000 de repere și subansamble cu nevoi de reparații și apropiindu-se rapid de colapsul total, sub privirile blând-contemplative ale celor „responsabili”);

- Prevederile principale din „**Strategia Națională de Apărare a Țării**”⁸ nu sunt urmărite sistematic cu pixul în mână, pentru a se vedea ce s-a realizat și ce nu (și cine sunt responsabilii politici și militari, care consideră documentul o simplă hârtie). De fapt, aceștia sunt bine cunoscuți: liderii partidelor de la guvernare, Primii-miniștri și numeroșii miniștri al „Apărării”;

- Un alt document important „**Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a țării pentru perioada 2015-2019**”⁹, face o analiză cuprinzătoare și corectă a amenințărilor, riscurilor și vulnerabilităților interne și externe la adresa României și propune mai multe obiective naționale de securitate. Însă îndeplinirea acestora necesită voința politică, importante resurse umane, materiale și financiare. Sunt dispuși guvernării actuali și viitori să le acorde!? Până acum (septembrie 2017) răspunsul este categoric NU;

- Planurile de înzestrare multianuale sunt un mit, o legendă și nu au funcționat niciodată. Fiecare Guvern și fiecare ministru al apărării schimbă tot și o ia de la zero. Ori se știe că un sistem complex de arme sau echipamente nu se poate realiza într-un singur an. Pentru unele sunt necesari 10-15 ani, cu alocări bugetare ritmice, la nivelul solicitat de planuri și proiecte. Dar cine poate înțelege fenomenul!? Până acum nu a înțeles sau nu a vrut să înțeleagă nici un guvernant;

- A avut loc și are loc în continuare distrugerea planificată a capacităților de producție autohtone, în domeniul apărării (atât a întreprinderilor cu capital de stat, cât și a firmelor românești cu capital privat). Despre acest fenomen se poate scrie o carte și poate cineva o va scrie;

- Armata Română stă cât se poate de prost la capitole importante pentru capacitatea de descurajarea și de ripostă, de exemplu: avioane de luptă moderne multirol, elicoptere de atac, mijloace antitanc, tancuri și transportoare blindate cu capacități sporite de lovire și supraviețuire în luptă etc.;

- Echiparea luptătorului este încă învechită și departe de standardele moderne. Probabil se consideră că dacă soldatul moare nu este nici o problemă, va fi o pensie „nesimțită” în minus. Niciodată nu vom vedea politicieni sau fii de politicieni care să lupte cu arma în mână, dacă va fi nevoie. Vor fi de găsit în paradisurile fiscale și în alte locuri exotice unde și-au asigurat averile.

⁸ Strategia Națională de Apărare a țării (09 iunie 2015); Hotărârea Parlamentului nr. 33, din 23 iunie 2015, Monitorul oficial, partea I, nr. 450, 23.06.2015.

⁹ Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a Țării, pentru perioada 2015-2019, Aprobat prin hotărârea C.S.A.T. din 10.12.2015.

Cred că la acest punct trebuie să zăbovim mai mult asupra componentei demomilitare a apărării României, importantă în contextul geopolitic actual:

Populația României	Cetățeni apti de efort militar	Militari activi la pace	%	Militari rezerviști	%
În anul 1989 22.800.000	6.840.000	340.000	1,48	820.000	3,6
În anul 2017 21.462.000	6.438.600	70.000	0,33	80.000	0,37

Observăm o reducere drastică de 4,5 ori a militarilor la pace și de 9,75 ori a rezerviștilor mobilizați în unități care își măresc efectivele la război și în cele noi care iau ființă. Cifrele prezentate demonstrează o crasă iresponsabilitate a tuturor celor care au decis, în problema apărării, în ultimii 28 de ani.

În primul rând suntem țară de frontieră a NATO și a UE, apoi ne situăm într-o zonă cu multe riscuri și amenințări, iar dispozitivele NATO de apărare se mișcă „cu timiditate” spre est, ca să nu se supere Rusia. Numai că Rusia oricum este supărată pe noi de 300 de ani, în cele 13 ocupații pe care ni le-a administrat, indiferent dacă au fost aliați sau adversari.

Având în vedere realitățile de mai sus și faptul că la capitolul arme moderne suntem aproape de zero, ar fi fost necesar să avem o armată de pace între 120.000 – 140.000 de militari (luptători, nu clienți politici civili plantați, din belșug, în structurile centrale ale M.Ap.N.), iar cifra mobilizabililor, în prima fază, să fie de minimum 400.000 de oameni. Ar fi fost un efort, dar apărarea statului și stătalității costă peste tot în lume. Ținând seama că un tânăr apt pentru serviciul militar, șomer fiind, consumă resurse, s-ar mai fi adăugat ceva până la salariul de 1.000 lei a unui soldat profesionist și s-ar fi rezolvat două probleme, una socială și alta militară și de apărare.

La neajunsuri se adaugă și faptul că **4 milioane de români sunt plecați**, pe termen lung, în străinătate. **Cel puțin un milion dintre aceștia** sunt apti pentru serviciul militar la război. Dar nu mai ai de unde să-i iei și, după cum declară unii public, nu vor să moară pentru a apăra averile corupților din România.

În concluzie la acest capitol, constatăm pe date și informații din surse publice că apărarea țării a fost lăsată, cu bună știință, de izbeliște în cei 28 de ani. Din păcate nu sunt semne că situația s-ar putea îmbunătăți, pe termen scurt și mediu, în pofida elaborării unor documente de planificare a apărării și a unor legi. **Atunci când Prim-Ministrul în funcție declară cu seninătate, în 12 septembrie 2017 că M.Ap.N. nu a realizat până la această dată, decât 8,5% din Planul de Înzestrare pe 2017 nu mai rămâne nimic de comentat.**

8. Câteva concluzii

Nu-mi imaginez nici un moment că actualii politicieni și militari în funcțiile de vârf vor fi cumva impresionați de ce gândește și scrie un general în rezervă. Aceștia ar putea, totuși, lua act că foarte mulți ofițeri activi, în rezervă și retragere gândesc la fel și sunt exasperați de modul cum sunt tratate **Armata și Apărarea**. Există indicii temeinice că se acționează, după plan, pentru distrugerea lor.

Se impun câteva concluzii:

- **Societatea românească**, în întregul ei, este bulversată și deabusolată de politicile haotice, fără viziune, în toate domeniile de activitate;

- **Cetățenii** nu înțeleg de ce mafia politico-economică continuă nestingherită să fure, zilnic apărând în media noi cazuri.

- **România** trăiește pe datorie, în contul generațiilor viitoare care, posibil, nu vor mai trăi în România.

- **Dezindustrializarea** și distrugerea micilor producători agricoli continuă în ritm tot mai alert;

- **Securitatea cetățeanului** este tot mai amenințată de tot felul de clanuri de interlopi aflate în cârdășie cu cei care ar trebui, prin atribuții, să-i stârpească;

- **Se accentuează** degradarea morală a tineretului prin consumul de droguri, prin dependența de emisiunile TV care propagă violența, modul de viață ușuratic, cu accente din ce în ce mai grotești;

- **Educația** continuă să fie scena unor experimente nefericite, cu un pronunțat caracter antinațional;

- **Sănătatea** este în atenție, doar pe hârtie, în planuri și strategii, niciodată aplicate;

- **Apărarea este o floare care se pune la butonieră doar de 1 decembrie.**

În rest fiecare cu afacerile lui.

Am intenționat ca, în final, să fac și unele propuneri, din punctul meu de vedere, dar am realizat că aș face-o degeaba. Aș vrea ca viitorul apropiat să mă contrazică, dar nu mai cred!

•

BIBLIOGRAFIE

*** *Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru perioada 2015-2019*, Hotărârea CSAT nr. 128, din 10.12.2015.

*** *Strategia Națională de Apărare a țării (09 iunie 2015)*; Hotărârea nr. 33 a Parlamentului, din 23 iunie 2015, Monitorul oficial, partea I, nr. 450, 23.06.2015.

Documentar privind capacitățile demografice și de apărare ale unor state. Sursa: Grupul „GLOBAL FIRE POWER”.

Documente din surse publice de pe site-urile Președenției, Guvernului, Ministerul Apărării Naționale și ale altor instituții din țară și străinătate.

FRUNZETI T., Zodian V., *Lumea 2013 – Enciclopedie politică și militară*, Editura RAO, București, 2013.

GEORGESCU C., fost director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă din România (1997-2013), iar din anul 2013 președintele Centrului European de Cercetare de la Viena (Clubul de la Roma).

Interviu publicat în ziarul „Formula AS”, miercuri, 05 Martie 2014.

Revista de Științe Militare, nr. 1-4/2015.

